

Sygn. akt XVII AmC 96/04

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant : st. referent Krystyna Tymoszuik

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2006 r., w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Ogólnopolski Akademicki Związek Zawodowy w Warszawie przeciwko Uniwersytet Opolski w Opolu

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone.

1. uznaje za niedozwolone i zakazuje stosowania Uniwersytetowi Opolskiemu w Opolu w umowie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „ Opłata za studia i inne formy kształcenia, nie podlega zwrotowi po dniu planowanego rozpoczęcia zajęć”.
2. wpis tymczasowy uznaje za ostateczny i nakazuje pobranie Kasie Sądu Okręgowego w Warszawie od Uniwersytetu Opolskiego w Opolu kwoty 500 zł.(pięćset) tytułem wpisu sądowego
3. zarządza publikację prawomocnego Wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanego.

SSO Bogdan Gierzyński

Uzasadnienie:

Powód, Ogólnopolski Akademicki Związek Zawodowy wnosi o uznanie za niedozwolone postanowień wzorca umowy - Zarządzenie Rektora Uniwersytetu Opolskiego, stosowanego przez pozwanego - Uniwersytet Opolski w Opolu, o następującej treści:

„Opłata za studia i inne formy kształcenia nie polega zwrotowi po dniu planowanego rozpoczęcia zajęć”.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisowych. Nie zaprzeczył przy tym, że stosuje przedmiotowe postanowienie wzorca, które w jego ocenie nie narusza rażąco interesów studentów, a konieczność jego wprowadzenia wynika z konieczności ekonomicznej i braku możliwości korekty planu zajęć.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

Jest bezspornym w sprawie, że pozwany stosuje w umowach z konsumentami wzorzec umowy zawierający postanowienie o treści przytoczonej w pozwie. Okoliczności te należało uznać za udowodnione na podstawie art. 229 k.p.c.

W tym stanie faktycznym, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Klauzula: „Opłata za studia i inne formy kształcenia nie polega zwrotowi po dniu planowanego rozpoczęcia zajęć” jest sprzeczna z art. 385³ pkt. 12 k.c., ponieważ wyłącza obowiązek zwrotu konsumentowi uiszczonej zapłaty za świadczenie niespełnione w całości lub w części, jeżeli konsument zrezygnuje z zawarcia umowy lub jej wykonania.

W sytuacji, gdy student podejmuje decyzję o rezygnacji ze studiów lub zostanie skreślony z listy studentów po rozpoczęciu zajęć, uczelnia zatrzymuje w całości wniesioną wcześniej opłatę.

Podkreślenia wymaga fakt, że przedmiotowy zapis narusza zasadę wynikającą z art. 494 k.c., stanowiącą, iż opłata powinna być zwrócona proporcjonalnie do czasu, w którym student nie korzystał ze świadczenia wzajemnego.

Sąd wprawdzie podziela argumenty pozwanego, że rezygnacja ze studiów przez studenta po rozpoczęciu zajęć powoduje negatywne skutki finansowe, wynikające z niemożności uniknięcia części kosztów. Należy mieć jednak na względzie, że pozwany może w takich przypadkach domagać się odszkodowania na zasadach ogólnych, zastrzec karę umowną lub odstępną w przypadku rezygnacji konsumenta z umowy. Należności z tego tytułu, mogą być przedmiotem ewentualnego potrącenia.

Przedmiotowy zapis nie odnosi się do instytucji potrącenia, gdyż nie wskazuje żadnej wierzytelności wzajemnej pozwanego, względem konsumenta. Stanowi on tylko, że opłata nie zostanie zwrócona.

Z tych względów przedmiotową klauzulę uznano za niedozwoloną i zakazano stosowania jej w umowach z konsumentami (art. 479⁴² § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu (art. 98 k.p.c.), pobierając od pozwanego wpis sądowy, od uiszczenia którego powód był zwolniony (art. 11 ustawy z dnia 13.06.1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Publikację prawomocnego wyroku zarządzono na koszt pozwanego na podstawie art.479⁴⁴ §1 k.p.c.

SSO Bogdan Gierzyński

